

A intentis, fronte modò jucunda, modò tristi apparuit. Cuius causam interrogata, confessa est...

APPARITORES. LICTORES.

Ἀπαρῖτις Græcis.

Eorumque Nota. Consulè Tit. de Licitoribus.

Apud Athenienses & omnem ferè Græciam, ut discrimen personarum notaretur, magistratus non lictores, sed lictas simul & virgas habuerunt vice licitorum...

Apud Rom. olim non tantùm XII. Lictores cum fascibus & securibus, sed Apparitores quoque regem præire consueverant.

Cogendum erat, à villis accerhebantur in senatum: ex quo, qui eos evocabant, viatores dicti: quique ex viatoribus ligandi cædendique jus habebant...

Apud Græcos, ut in provincia, quæ ad reges erant, populi consilium concessisset, L. Brutus & P. Val. Poplicola, assertores & vindices Romanæ majestatis...

lum viatorem apparitoremque à prima origine sine licitore habuerit, qui etiam libertini erant: quippè cum Tibercius Græchus in tribunatus libertis apparitoribus primus usus fuisse dicatur...

Appellatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Appellatio vocabulum est Jurisconsulti usuratum, & sumitur pro eo quòd ad superiorem Judicem provocatur à gravamine inferioris.

EJUS UTILITAS.

Appellationis usus non modò utilis est, sed & necessarius, utpotè per quam Judicis imperitia vel iniquitas frequenter corrigatur...

DIVERSITAS.

Appellatio dividitur in Extrajudicalem, & Judicalem. In quibus illa membra continentur, quæ alii quatuor faciunt, dum dicunt, appellationem aliam esse Antejudicalem...

QUANDO, ET QUIBUS DE REBUS FIAT.

Regula generaliter servanda est, posse fieri appellationem ab omnibus gravaminibus, & sententiis, ac quibusvis casibus, nisi specialiter in jure prohibita inveniatur...

QUANTUM DEFERENDUM.

Legitimè facta appellatione non potest Judex à quo, in causa à qua appellatur, quidquam moliri; alioquin jure civili multatur 30. libris auri.

Apud Romanos olim Capito, cum reus ab eo dicente Cæsarem appellasset, arrogantia tumens in altiore sella descendit, caulaque rursus cognita damnavit...

Legè Julia de vi publica, qui afficit injuria appellantes, bonis cum infamia sileo delatis afficitur. Iniqua tamen appellatio, quæ fomentum esset malitiæ, vel subterfugii litigantium, admitti non debet...

APPELLATIO AD QUOS FACTA.

Utputa, Ad Judicium Divinum. EXEMPLA S. SCRIPTURÆ. Sic fecit Sara, cum dixit Abraham: Judicet Dominus inter me, & me.

Ita quoque David ad Saulem: Judicet Dominus inter me & te, ut ulciscatur me Dominus ex te. Zacharias filius Josada, cum justu Joas regis interficeretur, similia protulit: Videat Dominus, & requirat.

Septem fratres Machabæi, pro patrii legibus ab Antiocho improbè tractati, eidem non obsecrè diem dicebant coram Deo, dicentes: Dominus Deus aspiciat veritatem & c.

EXEMPLA HISTORICA.

Si constet, judicem justè judicasse, nec ullum ei sit dubium de sententiæ aut facti, propter quod citatur, æquitate; tunc parvi facienda est hujusmodi citatio ad tribunal Dei: Justo enim judici præmium à Deo, cuius vice fugiunt, non supplicium est expectandum.

A Ferdinando IV. Castellæ & Legionis Rege duo nobiles fratres, è municipio Tucos Carvajalii, Petrus & Joannes comprehensi, è vinculis more genas causam dixere, cæsi ad Palentiam, cum regia noctu egredereur, Benavidii viri primarii, læsæ majestatis postulati.

Apud Græcos, ut in provincia, quæ ad reges erant, populi consilium concessisset, L. Brutus & P. Val. Poplicola, assertores & vindices Romanæ majestatis, ut mitem & plebi percharum efficerent consulatum, in publicum prodeuntes, securæ à fascibus dimoverunt, & cum solis fascibus ad populum concionati sunt.

(is) Episcopus, falsò, & per calumniam Arnoldi accusatus, & per prævaricationem Cardinalium duorum à Pontifice Eugenio III. ad causæ cognitionem delegatorum depositus, Arnoldo suffectus fuit; sed ad justum judicem Deum interposita appellatione, sequenti anno mortuus fuit.

Narrat Lambertus Schafnaburgensis, Abbatem Haveldeniensem cum Bucardo Halberstadeni Episcopo diuturnam traxisse litem propter decimationes Saxoniz, quas Episcopus Haveldeniensi monasterio ereptas, per occasionem Episcopalis regimini sibi vindicabat.

Septem fratres Machabæi, pro patrii legibus ab Antiocho improbè tractati, eidem non obsecrè diem dicebant coram Deo, dicentes: Dominus Deus aspiciat veritatem & c. Vides magnam potestatem Dei, qualiter te, & semen tuum torquet. Ita quoque David ad Saulem: Judicet Dominus inter me & te, ut ulciscatur me Dominus ex te.

Memoratu hoc loco dignissimum est, quod legitur apud Thom. Cantiprat. aliàs Brabantium, in lib. Apum, scriptore doctum, eruditum, & vetacem, his verbis: Monasterium D. Jacobi apud Leodium notum multis est, & acceptum.

Apud Græcos, ut in provincia, quæ ad reges erant, populi consilium concessisset, L. Brutus & P. Val. Poplicola, assertores & vindices Romanæ majestatis, ut mitem & plebi percharum efficerent consulatum, in publicum prodeuntes, securæ à fascibus dimoverunt, & cum solis fascibus ad populum concionati sunt.

